

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5917/2021
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца ДДОР Нови Сад АДО Нови Сад, кога заступа пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., против тужених АА из ... и „Каменоломи“ ДОО Београд, које заступа пуномоћник Александар Грандоски, адвокат из ..., ради регреса штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеним против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1067/19 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1067/19 од 14.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1067/19 од 14.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13249/17 од 23.11.2017. године, одржано је на снази решење о издавању платног налога Првог основног суда у Београду П 42713/13 од 25.11.2013. године којим су тужени обавезани да тужиоцу на име регреса солидарно исплате износ од 153.746,00 динара са законском затезном каматом од 02.06.2011. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 25.307,50 динара. Ставом другим изреке тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1067/19 од 14.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Предмет тужбеног захтева у овој парници је регрес штете коју је тужилац, као

осигуравач исплатио трећем оштећеном лицу у саобраћајном удесу проузрокованом од стране првотуженог, возилом чији је власник друготужени, а осигураном код тужиоца по основу уговора о осигурању од аутоодговорности. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наводи ревизије којима се указује да првотужени није запослено лице код друготуженог, те да се неовлашћено послужио возилом којим је задужен његов отац запослен код друготуженог, не указују на потребу новог тумачења права у погледу накнаде штете коју проузрокује неовлашћено лице и ступања друштва за осигурање у права оштећеног лица коме је исплаћена накнада штете према лицу одговорном за штету (члан 30. Закона о обавезном осигурању у саобраћају). У ситуацији када је штета проузрокована употребом моторног возила којим је управљало неовлашћено лице под утицајем алкохола изнад дозвољене границе (првотужени), поред њега за штету је одговоран и ималац опасне ствари (друготужени) који није предузео све потребне мере да сачува државину ствари, па као осигурано лице губи права из осигурања (члан 29. став 1. тачка 4. наведеног закона). Зато ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужене.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП).

Тужба ради регреса штете поднета је 08.09.2017. године, а вредност предмета спора износи 153.746,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је по члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужених недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић